

נביא הוא רק לבדו ראה (רמ"ק), **וְהָא פְתִיב לֹא רָאוּ, אִמַּאי דְחִילוּ**
 ועוד קשה שהרי נאמר עליהם 'לא ראו' ואם כן למה הם פחדו. **וּבְדַנְיָאֵל פְתִיב**
וְרֵאִיתִי אֲנִי, וְלֹא דְחִילוּ. וְאִיהוּ לֹאוּ נְבִיא, הָא חוּל קִדְשׁ
 כי הרי בדניאל נאמר 'וראיתי אני' והגם שהוא ראה בכל זאת הוא לא פחד, והרי זה דניאל
 הוא לא היה נביא והרי נעשה חול קדש כי הוא גם ראה משאר הנביאים וגם הוא לא פחד,
 ושלושה תמיהות יש בדבר כי איך דניאל שלא היה נביא הוא ראה יותר מאלו הנביאים
 ועוד אם חבריו לא ראו מדוע הם פחדו ועוד איך דניאל שראה לא פחד והם שלא ראו

פחדו (רמ"ק)♦

שלושת האבות בסוד חג"ת ודוד רגל רביעית במרכבה בסוד המלכות
אֶלֶּא הֶכִי תֵאנָא, פְתִיב (תהלים כז) אִם תִּחַנֶּה עָלַי מִחַנֶּה
לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי
בוֹטַח אלא כך למדנו על מש"כ אם תחנה וגו'. **בְּזֹאת, הָא דְאֶמְרֵן זֹאת**
עֲדָבָא חוּלְקִיָּה, לְאֶתְחַסְנָא, וְלִמְעַבְד לִיָּה נּוֹקְמִין שהנה

אור הרשב"י

חזו מאי טעמא איבעיתו? אף על גב דאינהו
 לא חזו - מזלייהו חזו. אמר רבינא: שמע
 מינה, האי מאן דמיבעית - אף על גב דאיהו
 לא חזי מזליה חזי. מאי תקנתיה? ליכרי
 קריאת שמע. ואי קאים במקום הטנופת -
 לינשוף מדוכתיה ארבע גרמדי, ואי לא -
 לימא הכי: עיזא דבי טבחי שמינא מינאי.

והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה
 אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו
 בהחבא. מאן נינהו אנשים? - אמר רבי
 ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא: זה חגי
 זכריה ומלאכי, אינהו עדיפי מיניה, ואיהו
 עדיף מינייהו. אינהו עדיפי מיניה - דאינהו
 נביאי, ואיהו לאו נביא. איהו עדיף מינייהו -
 דאיהו חזא ואינהו לא חזו. - וכי מאחר דלא

הלימוד היומי

מש"כ 'בזאת' כבר למדנו שהכוונה למלכות שהיא נחלת חלקו של דוד המלך בכדי להתאכסן ולשכון בה ושהיא תעשה לו נקמות באויביו. **וְתָנָא, עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדָוִד, רְתִיכָא קְדִישָׁא עִם אֲבֹהֵתָא, פְּתָרִין עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְּכֻלָּא דְאַחֲסִינוּ אֲבֹהֵתָא** ולמדנו שעשה הקב"ה את דוד שהוא יהיה במרכבה הקדושה יחד עם שאר האבות כי דוד זכה להיות הרגל הרביעית שבמרכבה שבסוד המלכות יחד עם האבות שהם בסוד חג"ת כי האבות אחוזים בספירות הקדושות חג"ת שאת כל אלו ירשו האבות והם נעשו מרכבה אליהם. **וְתָאנָא, מְלָכוּ יָרִית דָּוִד לְבָנוּי בְּתָרוּי** ולמדנו שאת מדת המלכות שמכוחה המלוכה הוריש דוד לבניו אחריו. **וּבְאַתָּר מְלָכוּ דְלַעֲיָלָא, אֲתָקָת, וְאַחֲסִין הוּא וּבָנוּי מְלָכוּ דָּא, דְלָא אַעֲדִי מְשׁוּלְטָנְהוּן לְדָרֵי דָרִין** ובמקום המלכות העליונה דוד התחזק והשתרש שם ועי"כ הוא ובניו ירשו את המלוכה שלא יסור שלטון המלוכה מהם לדורי דורות, והגם שבגלות התבטלה מהם המלוכה בכל זאת דניאל שהיה מזרע דוד היה מצליח על ידה (רמ"ק).

דניאל ראה משום שהיה מזרע דוד המלך מצד המלכות

וְתָאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְהָאִי פְּתָרָא דְמַלְכוּתָא אֲתָעַר לְבָנוּי דְדָוִד, לִית מָאן דְקָאִים קַמִּיהּ ולמדנו שכאשר זאת ספירת המלכות מתעוררת לסעוד ולעזור לבני דוד אז אין מי שיוכל לעמוד לפניה כי היא תמיד עוזרתם ומסעייתם. **וְרָאִיתִי אֲנִי דְנִיָּאל לְבִדִּי אֶת הַמְּרָאָה,**

הלימוד היומי

מְשׁוּם דְּמִבְּנֵי דְדוֹד הָוָה, דְּכֹתִיב, (דניאל א) וַיְהִי בָהֶם
מִבְּנֵי יְהוּדָה דְּנִיָּאל חֲנַנְיָה וְגו' ולכן מש"כ 'וראיתי אני דניאל לבדי את
המראה' הוא משום שהוא היה מבני דוד, וכמש"כ והיה בהם מבני יהודה דניאל וגו' והרי
דניאל היה מבית יהודה כמו דוד המלך. והוא חָמָא וְחָדֵי בְּהַאי דְּהוּא
מְסִטֵר אַחֲסַנְתָּ חוֹלְקָא עַדְבָּא דְּאַבּוּי ולכן הוא לבדו ראה ושמח
בזה המראה שהוא היה מצד ירושת חלקו ונחלתו של אביו דוד, וּמְשׁוּם דְּהָוָה
דִּילֵיהּ הוּא סְבִיל, וְאַחֲרֵינֵי לָא סְבִילֵי ובגלל שזה המראה הוא היה
מהצד שלו שהוא ספירת המלכות אז לכן הוא יכל לסבול ולראות את המראה ומשא"כ אלו
האחרים חגי זכריה ומלאכי לא זכו לראות ולסבול את זה. דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּשַׁעֲתָא דְּהַאי כ"ה אֲתַעַר בְּדִינוּי, לָא יְכַלִּין בְּנֵי עַלְמָא
לְמִיקָם קָמִיהּ כי אמר רשב"י שבשעה שזאת המלכות הנקראת כ"ה היא מתעוררת
בדיניה לא יכולים העולם לעמוד מפניה ולכן הם לא יכלו לראות את תוקף דין המלכות
אלא רק דניאל שהיה מצידה ובכל זאת הם פחדו כי מזלם ונשמתם ראו זאת (מק"מ).

בזמן ברכת כהנים מתעורר החסד ומתחבר עם המלכות וממתק דיניה

וּבְשַׁעֲתָא דְּפִרְסִין פְּהֵנִי יְדִיָּהוּ, דְּאֲתִיִּין מִחֶסֶד, אֲתַעַר
חֶסֶד דְּלְעֵילָא, וְאֲתַחֲבַר בְּהַאי כַּה ולכן בשעה

שפורטים הכהנים את ידיהם שהם באים מצד החסד אז מתעורר החסד בעולם והוא מתחבר

בוו המלכות הנקראת כ"ה וממתק את דיניה, וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבַּרְכָּא
בְּאַנְפִּין נְהִירִין לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲתַעַדִּי מְנַהוּן דִּינִין וע"י

הלימוד היומי

שהמלכות מתמתקת אז היא מברכת בפנים מאירות לבני ישראל ועי"כ מתבטלים מהם כל תוקף הדינים, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְשָׂאֵר עַמִּין וזהו מש"כ בפסוק 'כה תברכו את בני ישראל' והברכה הזאת היא דווקא לישראל המושרשים בה ולא לשאר האומות האחוזים בקלי'.

הכהנים יברכו את עם ישראל בשם המפורש ובלשון הקודש

בְּגִין כִּךְ כִּהֵן, וְלֹא אַחֲרָא ומשום כך דווקא הכהן האחוז בחסד הוא המברך ולא אדם אחר. **כִּהֵן בְּגִין דִּיתַעַר הַאי כְּתָרָא** דיליה חס"ד, על ידוי, דאקרי חסיד, דכתיב, (דברים לג) **לְאִישׁ חֲסִידֶךָ. וְהוּא אֶתִי מְסַטְרָא דְחֶסֶד** כי צריך שדוקא כהן יברך בגלל שהוא מעורר את הספירה שלו שהוא ספירת החסד על ידיו, ומכאן ספירת החסד הוא נקרא חסיד כמש"כ 'לאיש חסידך' כי הכוונה על הכהן הבא מצד החסד. **וְכִתִּיב** (תהלים קמה) **וְחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה, אֵל תִּקְרִי יְבָרְכוּכָה, אֵלָא יְבָרְכוּ כ"ה** וכ"כ עוד 'וחסידך יברכוכה' ודרשו חז"ל אל תקרי יברכוכה אל יברכו כ"ה כי הם מברכים וממתקים את השכינה בכח החסד שבה הם אחוזים. **כֹּה תִבְרְכוּ, בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ. כֹּה תִבְרְכוּ, בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ** ולכן כתוב עליהם 'כה תברכו' דהיינו שהם יברכו את ישראל בשם המפורש [קנ] וכה תברכו שהם יברכו את ישראל בלשון הקודש [קנא].

[קנ] כדאיתא בסוטה דף לח עמוד א' ותניא אידך: כה תברכו את בני ישראל - בשם

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000